1

A.N.B.

ΚΑΝΩΝ

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
«ΑΠΟΛΛΩΝ»
ΕΝ ΚΑΒΑΛΛᾼ

ΚΑΝΩΝ

ΤΩ ΑΓΙΩ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Εἰς τὸ **Θεὸς Κύριος,** τὰ παρόντα ἀπολυτίκια.

Ἦχος β΄.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἱλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς ὁ Ἄγγελος ἐβόα· τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Α^{ος} Τὰ παρόντα καθίσματα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σινδόνι καθαρᾷ καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ σῶμα τὸ σεπτόν, ἐξαιτήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθησιν Ἰωσὴφ καινῷ μνήματι· ὅθεν ὄρθριαι αἱ μυροφόροι γυναῖκες ἀνεβόησαν· Δεῖξον ἡμῖν, ὡς προεῖπας, Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Β^{ος} Δόξα.

Δεῖξον ἡμῖν, ὡς προεῖπας, Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Α^{ος} Καὶ νῦν.

Ἐξέστησαν χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, ὁρῶντες τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς καθεζόμενον κόλποις πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος· ὃν τὰ τάγματα τὰ τῶν Ἀγγέλων κυκλοῦσι καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ ᾅδῃ, (ὡς κτίστην καὶ Κύριον.

Ὁ κανών. ΤΕΛΟΣ

Α^{ος} Ὠδὴ Α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην
» τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν τῶν σεσωσμένων οἱ
» παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν·
» ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Β^{ος} Τροπάρια. Δόξα σοι ὁ Θεός

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον καὶ ἐπιτάφιον ᾠδὴν σοι ᾄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι τὰς εἰσόδους

διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον καὶ ᾅδην θανατώσαντι.

Α῾ος Δόξα.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ καὶ κάτω ἐν τάφῳ τὰ ὑπερκόσμια καὶ ὑποχθόνια κατανοοῦντα, Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου. Ὑπὲρ νοῦν ὡράθης γὰρ νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Β῾ος Καὶ νῦν.

Ἵνα σου τῆς δόξης τὰ πάντα πληρώσῃς, καταπεφοίτηκας ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γάρ σου οὐκ ἐκρύβη ἡ ὑπόστασίς μου ἡ ἐν Ἀδάμ· καὶ ταφεὶς φθαρέντα με κοινοποιεῖς, φιλάνθρωπε.

Καταβασία. **Κύματι θαλάσσης.** ὁ Α῾ος χορός

Ὠδὴ Γ΄. Ὁ Εἱρμός. καταλ. ὁ Β῾ος

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο· Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου, Κύριε, κραυγάζουσα.

Τροπάρια. Δόξα σοι ὁ Θεός

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου παρέδειξας, τὰς ὁράσεις πληθύνας· νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου θεανδρικῶς διετράνωσας καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ, Δέσποτα· Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου, Κύριε, κραυγάζουσιν.

Δόξα.

Ἥπλωσας τὰς παλάμας καὶ ἥνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῇ δέ, Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι πεπεδημένους ἔλυσας· Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου, Κύριε, κραυγάζοντας.

Καὶ νῦν.

Μνήματι καὶ σφραγῖσιν, ἀχώρητε, συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δύναμίν σου ταῖς ἐνεργείες ἐγνώρισας θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου, Κύριε, φιλάνθρωπε.

Καταβασία. **Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.**

Κάθισμα. Ἦχος α΄. ἅπαξ.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου ἐγένοντο, κηρύττοντος γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν· σὲ δοξάζομεν τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην· σοὶ προσπίπτομεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Ὠδὴ Δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν προορῶν
» Ἀββακούμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα· Σὺ δυναστῶν διέ-
» κοψας τὸ κράτος, ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν ᾅδῃ, ὡς
» παντοδύναμος».

Τροπάρια.

Ἑβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἣν εὐλόγησας πρίν,

καταπαύσει τῶν ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων, Σωτήρ μου, καὶ ἀνακτώμενος.

Δόξα.

Ρωμαλεότητι τοῦ κρείττονος ἐκνικήσαντός σου τῆς σαρκὸς ἡ ψυχή σου, διῄρηται σπαράττουσα, ἄμφω γὰρ δεσμοὺς τοῦ θανάτου καὶ ᾅδου, Λόγε, τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν.

Ὁ ᾅδης, Λόγε, συναντήσας σοι, ἐπικράνθη βροτὸν ὁρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μώλωψι καὶ πανσθενουργόν· τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δὲ διαπεφώνηκεν.

Καταβασία. **Τὴν ἐν Σταυρῷ σου.**

Ὠδὴ Ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Θεοφανείας σου, Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπα-
» θῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον,
ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται
» οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις,
» καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται.

Τροπάρια.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς ὁ πλαστουργός, χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδὼν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι τὸ συνόν σοι, Λόγε, μυστήριον· ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτὴς τὴν τοῦ σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει, ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

Δόξα.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ σάρξ σου διαφθορὰν οὐκ οἶδε, Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχή σου εἰς ᾅδου ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Καὶ νῦν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευράν, πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν. τὴν τῆς Εὔας, Ἀδὰμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς ὕπνον φυσίζωον, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου καὶ τῆς φθορᾶς, ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία. **Θεοφανείας σου, Χριστέ.**

Ὠδὴ ΣΤ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Συνεσχέθη, ἀλλ᾽ οὐ κατεσχέθη στέρνοις κητῴοις
» Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόν-
» τος καὶ ταφῇ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θη-
» ρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ. Οἱ
φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς
ἐγκατελίπετε».

Τροπάρια.

Ἀνηρέθης, ἀλλ᾽ οὐ διῃρέθης. Λόγε, ἧς μετέσχες σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου· ἐν ἀμφοτέροις

6

γὰρ εἶς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Β^ος Δόξα.

Βροτοκτόνον ἀλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκὴ οὐσία, ἀλλ' ἡ θεότης ἀπαθὴς διέμενε· τὸ φθαρτὸν δέ σου, πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Α^ος Καὶ νῦν.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, ᾅδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, κραταιέ, ζωαρχικῇ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου κλεῖθρα διεσπάραξας· καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ, γεγονὼς νεκρῶν πρωτότοκος. Καταβασία. Συνεσχέθη. Ὁ Β^ος χορὸς

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἱρμός. Τέλος

Α^ος » Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ρυσάμενος τοὺς » ὁσίους παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄ» πνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν με» λῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ».

Β^ος Τροπάρια. Δόξα σοι ὁ Θεός

Τέτρωται ᾅδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευράν, καὶ στένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούν-

των· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὄλβιος τάφος; ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς θησαυρὸς θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Α^οι Νόμῳ θανόντων τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν ἡ τῶν ὅλων δέχεται ζωή, καὶ τοῦτον πηγὴν δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν.

Β^οι Μία ὑπῆρχεν ἐν τῷ ᾅδη, ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ καὶ ἐν τῇ Ἐδὲμ θεότης Χριστοῦ σὺν Πατρὶ καὶ Α Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. **Ἄφραστον θαῦμα.** ὁ Α^οι χορός

Ὠδὴ Η΄. Ὁ Εἱρμός.

Β^οι » Ἔκστηθι φρίττων, οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν
» τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζε-
» ται ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενο-
Α δοχεῖται· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α^οι Τροπάρια. Δόξα σοι ὁ Θεός

Λέλυται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνα-

νίστησι σκηνήν· Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατῆλθες μέχρις ᾅδου ταμείων· ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βος Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Πέπαυται τόλμα μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ, νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται καὶ κηδεύει κραυγάζων· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αος Καὶ νῦν.

Ὢ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὢ ἀγαθότητος; ὢ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἑκὼν γὰρ ὑπὸ γῆν σφραγίζεται ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται. ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βος Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἔκστηθι φρίττων, οὐρανέ. τέλος

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλύνομεν.

Α ος ᾨδὴ Θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ ἐποδύρου μου, μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν
» ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς συνέλαβες Υἱόν. Ἀνα-
» στήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι καὶ ὑψώσω ἐν
» δόξῃ ἀπαύστως, ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ
πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Β ος Τροπάρια. Δόξα σοι ὁ Θεός

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ τὰς ὀδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, ἄναρχε Υἱέ· νῦν δέ σε, Θεέ μου, ἄπνουν ὁρῶσα νεκρόν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης σπαράττομαι δεινῶς· ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθήσωμαι.

Α ος Δόξα.

Γῆ με καλύπτει ἑκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν ᾅδου οἱ πυλωροί, ἠμφιεσμένον βλέποντες στολὴν ᾑμαγμένην, μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γὰρ πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὖθις καὶ μεγαλύνω σε.

Β ος Καὶ νῦν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται ᾅδης· μετὰ μύρων γυναῖκες προσυπαντάτωσαν. τὸν Ἀδὰμ σὺν

8

τῇ Εὔᾳ λυτροῦμαι παγγενῆ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

τέλος

Καταβασία. **Μὴ ἐποδύρου μου, μῆτερ.** Αος

Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ´ Ὠδῆς ἡ συναπτὴ γίνεται μετὰ τὰ εὐλογητάρια.

Μετὰ τὴν Θ´ Ὠδὴν ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ ἑπόμενα τροπάρια, ἤτοι τὰ ἐγκώμια εἰς τρεῖς στάσεις.

Α Ὠδὴ Θ΄. Ὁ Εἱρμός.

Μὴ ἐποδύρου μου, Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν
» ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι
» γὰρ καὶ δοξασθήσομαι καὶ ὑψώσω ἐν
» δόξῃ ἀπαύστως, ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ
πόθῳ σε μεγαλύνοντας.

Β Τροπάρια. Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ τὰς ὀδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, ἄναρχε Υἱέ· νῦν δέ σε, Θεέ μου, ἄπνουν ὁρῶσα νεκρόν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης σπαράττομαι δεινῶς· ἀλλ᾽ ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθήσομαι.

Α Δόξα.

Γῆ με καλύπτει ἑκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν ᾅδου οἱ πυλωροί, ἠμφιεσμένον βλέποντες στολὴν ᾑμαγμένην, μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γὰρ πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὖθις καὶ μεγαλύνω σε.

Β Καὶ νῦν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται ᾅδης· μετὰ μύρων γυναῖκες προσυπαντάτωσαν· τὸν Ἀδὰμ σὺν